

SDO

MILOŠ
VACEK

MILOŠ VACEK
ŠŤASTNÁ SEDMA

DEN A NOC

TANEČNÍ KALEIDOSKOP SE SONGY
PODLE NÁMĚTU ZASLOUŽILÉHO UMĚLCE
EMERICH GABZDYLA

K divákům dnešního večera hovoří zasloužilý umělec Emerich Gabzdyl...

Protože móda westernů náhle zaplavila celý svět a zájem o tento žánr stále stoupá, nebylo důvodů, proč by se této příležitosti nemohlo využít i pro balet. A jelikož se našel libretista Vladimír Vašut a skladatel — Miloš Vacek, kteří společně vytvořili pistolnickou selanku o 1 obraze, nazvanou „Šťastná sedma“, nastudoval jsem ji s naším baletním souborem a předkládám divákům k posouzení jako první část dnešního večera. Je tu vše, co patří do každé pořácné kovbojky a doufám, že ctitelé tohoto žánru budou plně spokojeni.

Druhou část večera tvoří jakýsi taneční kaleidoskop. Střídají se v něm různé pohybové a hudební formy v televizním sledu tak, jak si v blízké budoucnosti představujeme televizní vysílání. Divák si bude moci volit mezi pořady z Evropy, Asie či Ameriky.

Hudebním podkladem k tomuto pásmu jsou díla C. M. Webera, J. Suka, R. Addin-sela, M. Vacka a O. Flosmana. Tato část večera, nazvaná „Den a noc“, má ostrav-skému obecnstvu přiblížit jak klasický, tak výrazový i moderní balet, takže uspokojí nejen náročného diváka, ale i toho, který se s baletem, jako jevištní formou teprve seznamuje.

EMERICH GABZDYL

MILOŠ VACEK (* 1928)

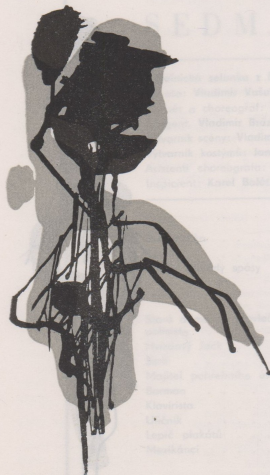
je absolventem varhan, oddělení prof. J. B. Krajse na pražské konzervatoři, na Akademii múzických umění pak žákem prof. J. Řidkého, u něhož studoval skladbu.

Vackovo skladatelské dílo je dnes již velmi rozsáhlé. Dominují v něm v prvé řadě formy jevištní, které jen potvrzují, že skladatel ve svých tvůrčích výpravách je lákán spíše než komorní a symfonickou formou zájmem o hudební divadlo.

V letech 1956 napsal operu „Jan Želivský“, pak následovaly balety — „Komediantská pohádka“ (1957), pozoruhodný „Vitr ve vlasech“ z roku 1961, pak „Poslední Pampeliška“, která v roce 1965 měla svou premiéru v ND v Praze.

V Německu a Maďarsku slavil své úspěchy jeho muzikál „Noc je můj den“ na motivy tragického skonu slavné černošské zpěvačky Bessie Smithové.

Ve spolupráci s libretistou Vladimírem Vašutem vznikly v roce 1966 tři taneční jednoaktovky — „Milá sedmi loupežníků“, „Meteor“ a konečně „Šťastná sedma“, půvabná cizí komedie, jakási baletní obdoba Limonádového Joa, jež obrací na hlavu módu westernů z Divokého západu. Není pochyb o tom, že Vackovo jméno je populární i z filmového plátna, kde vytvořil hudbu k celé řadě českých i zahraničních filmů. Přitom nelze zamíchat, že širší veřejnosti není asi dostatečně známa druhá tvář jeho skladatelského zjevu, jež se obrací k hudbě komorní a symfonické. (Sonatina pro housle a klavír, Smyčcový kvartet, Divertimento pro komorní soubor, Symfonieta pro velký orchestr aj.) A tak nelze závěrem říci než to, že v této bohaté skladatelské tvůrčí činnosti Miloše Vacka spatřujeme záruku jeho hudebního nadání, o němž již konečně sama jeho tvorba podala mnohokrát nezvratný důkaz.

OBSAH BALETŮ

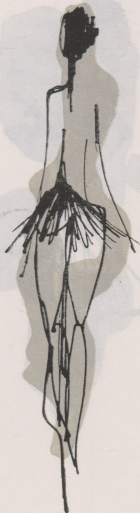
Saloon „U šťastné sedmy“. Zábava je v plném proudu. Jsou tu k zhlédnutí praví kovbojové, členky Armády spásy, opravdové bardámy a středem pozornosti je však obávaný desperádo Hvízdavý Jack, který sem vtrhne samozřejmě zcela nečekaně. V ústrety mu spěchá okouzlující Sexylie, s níž pak tento obávaný muž tančí vášnivé tango. Mezitím se ovšem dozvíme prostřednictvím lepiče plakátů, že na tohoto muže byla vysádna odměna 1000 dolarů. Tedy, kdo odevzdá obávaného zločince policii, je boháč. Bohužel, na toto oznámení doplatí nebohý lepič plakátů svým životem, skolen přesně mířenou ranou z Jackova coltu.

Obsazení saloonu U šťastné sedmy je dále obhaceno příchodem staré dámy účtyhodných rozměrů, která se stane okamžitě terčem posměchu, nicméně udiví svou neobyčejnou silou a schopností položit všechny příliš dotěrné muže k zemi.

Aby se stále jen nestřílelo, o to se postará svůdná Sexylie svou kulturní vložkou a konečně i něžný kvítek přerie Svěhlavička, která vnáší něco jasného a něho do tohoto zakouřeného lokálu. Vřak, ó, hrůzo!! Hned je tu Hvízdavý Jack a stahuje toto nevinné dítě do svých osidel a nebyť sličného šerifa, špatně by to se Svěhlavičkou dopadlo.

Vřak nebezpečí ještě neminulo. Zlosyn Jack, probrav se z mdlob, chystá se s pomocí svých kumpánů zneškodnit milého šerifa, když v posledním okamžiku zasahuje stará dáma, a několika ranami posílá zlosyna na onen svět. Teď tu stojí jen Hvízdavý Jack proti šerifovi, jako muž proti muži. A protože dobro má vždy vítězit, padá nebezpečný zločinec k zemi. Stará dáma odkládá paruku, kostým a mění se v srdnatého kapitána kanadské jízdní policie a předává šerifovi peněžitou odměnu za likvidaci Hvízdavého Jacka. Přestože Svěhlavička se vrhá šťastnému šerifovi kolem krku, příběh není ještě u konce.

Barman, který po likvidaci Jacka připsuje na futro šestou čárku, což znamená počet mrtvol za večer, není spokojen. Chybí sedmá do počtu. Vybere si tedy oběť z publika a střílí. Teprve nyní je šťasten a připsá čárku sedmou, ale chyba lávky, přistupuje šerif a nasazuje mu pouta. Nešťastná sedma!

BALET STÁTNÍHO DIVADLA V OSTRAVĚ

MILOŠ VACEK

ŠŤASTNÁ SEDMA

Fistolnická selanka z Divokého západu o 1 obraze

Libreto: Vladimír Vašut

Režisér a choreograf: zasloužilý umělec Emerich Gabzdyl

Dirigent: Vladimír Brázda

Výtvarník scény: Vladimír Šrámek, nositel vyzn. Za vynikající práci

Výtvarník kostýmů: Jan Skalický j. h.

Asistenti choreografa: Julie Jastřebská — Jarmila Kovalová

Inspiciet: Karel Balát

Svěhlavička	Hana Šarounová
Sexylie	Alice Kvasnicová
členky Armády spásy	Karla Bančková, Alena Kadleco- vá, Zdenka Nedvědová, Vlasta Surdejová, Dana Širmerová, Lida Táborská
Stará dáma — převlečený policista	zasloužilý umělec Albert Janíček
Hvízdavý Jack	Karel Jurčík
Serif	Richard Böhm
Majitel pohřebního ústavu	Jiří Ragozný
Barman	Leoš Kratochvíl
Klavirista	Raimund Máder
Uličník	Zlatka Beňová
Lepič plakátů	Antonín Bendík
Mexikánci	Jan Kopačka, Jiří Hájek, Tomáš Kynál, Vlastimil Vrba, Robert Hučin
Kovbojové	Pavel Benda, Jiří Hrdina, Leopold Novák
Bardámy	Lida Baraňová, Dana Krásová, Jarmila Čížová, Vlasta Jurčíková, Olga Mitková
Zlatokop	Břetislav Doskočil

Premiéra 6. ledna 1968 v Divadle Jiřího Myrona

D E N A N O C

Režisér a choreograf: zasloužilý umělec Emerich Gabzdyl

Dirigent: Vladimír Brázda

Klavírní sólo: Josef Sitek

Výtvarník scény: Vladimír Srámek, nositel vyzn. Za vynikající práci

Výtvarník kostýmů: Jan Skalický j. h.

Asistenti choreografa: Julie Jastiřembská — Jarmila Kovalová

I. televizní přenos — „Krajina u moře“

(R. Addinsel — Varšavský koncert)

tančí Vlasta Pavelcová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci
Bohuslav Pašek
Jindra Blatná, Zlatka Beňová,
Marta Svozilová, Alena Žáková,
Lida Ernstová, Marta Šklibová,
Andrea Muranová,
Leoš Kratochvíl, Josef Kopačka,
Vlastimil Vřba, Jiří Hájek, Leo-
pold Novák, Jiří Hrdina, Tomáš
Kyndl

II. televizní přenos — „V pařížské opeře — balet: Duch růže“

(C. M. von Weber — Vyzvání k tanci)

Dívka Hana Šarounová
Duch růže Richard Böhm

III. televizní přenos — „Jaro u nás“ (J. Suk — Jaro)

tančí Vlasta Pavelcová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci
Bohuslav Pašek
Lida Ernstová, Alena Žáková,
Zlatka Benová, Marta Šklibová,
Jarmila Čížová, Vlasta Surdej-
ová, Jaroslava Štříšková

IV. televizní přenos — „Londýn — Music Hall“

(M. Vacek: Baletní hudba z muzikálu „Noc je můj den“)

Povaleči zasl. umělec Albert Janíček,
Leoš Kratochvíl, Karel Jurčík,
Vlastimil Vřba

Prostitutky Alice Kvasnicová, Lida Táborská,
Marta Šklibová

Policista Břetislav Doskočil

Starý černoch zasl. umělec Emerich Gabzdyl

Cerní a bílí Dana Krásová, Dana Štiborová,
Dana Šimerová, Danuše Dobrá,

Vlasta Surdejová, Jarmila Čí-
žová, Libuše Baroňová, Jindra

Blatná, Lida Vaňková, Olga Mi-
tková, Karla Bončková

Anglické dámy Alena Kadlecová,
Marta Svozilová

Anglický lord Bohuslav Pašek

Černoši Leopold Novák, Jiří Hájek, Jiří
Hrdina, Pavel Benda,
Josef Kopačka

zpívá sbor opsrety SDO

V. televizní přenos — „Kuba — Noční karneval“

(O. Flosman — Sonata)

tančí Vlasta Pavelcová, nositelka vyzn.

Za vynikající práci
Hana Šarounová, Karla Hrdina-
ová, Alice Kvasnicová

zasl. umělec Albert Janíček,
Bohuslav Pašek, Richard Böhm,
Karel Jurčík

a celý dámský a pánský soubor

Inspicient: Karel Balát

Čs. premiéra 6. ledna 1968 v Divadle Jiřího Myrona

OLDŘICH FLOSMAN (5. IV. 1925)

studoval skladbu na pražské konzervatoři, později na Akademii
muzických umění u P. Bořkovce. Pro jeho tvorbu je příznačná
lyricky vřelá a o lidové prvky opeřená melodika. Z jeho komor-
ních skladeb jmenujeme zejména Zbojnickou sonatinu, sonátu
pro housle a harfu, Větrné scherzo. Z orchestrálních skladeb pak
Dva burleskní tance, dětské suity pro komorní orchestr „Hry“ a
„Pohádky“.

JOSEF SUK (1874—1935)

český skladatel, jenž ve své tvorbě navazuje na Antonína Dvo-
řáka, ale osobitě dosahuje nových hodnot, jimiž zaujímá jedno
z nejpřednějších míst mezi skladateli české moderny. Jeho pěti-
dílný cyklus „Jaro“ je vzorem čisté lyriky prvního období Sukovy
tvorby.

CARL MARIA VON WEBER (1786—1826)

tvůrce německé národní opery a zakladatel operní romantické
školy, podřídl všechno hudební dění romantickému myšlení a
romantickému světovému názoru, který v jeho době ovládl cit
a rozum. Jeho jméno v současné době žije především na oper-
ních scénách, kde se těší stále stejné oblibě jeho věčně živý
Čarostelec, někde i další dvě opery Euryanta a Oberon. Do
Weberovy doby spadá rozkvět vídeňské valčíkové formy, která
okouzila i tohoto skladatele. Dokladem toho je taneční scherzo
„Vyzvání k tanci“, původně klavírní skladba.

PRŮVODCE I. ČÁSTÍ BALETNÍHO VEČERA

I. obraz televizního přenosu — **Krajina u moře**

S východem slunce se probouzí život na pobřeží. Mladí rybáři chystají sítě — jejich práci maří útok nepřátelských letadel. Prchají před hrůzami dalšího náletu. Jen dva mladí lidé, kteří si vyznali lásku zůstávají, šťastní i v beznaději.

II. obraz — **Paříž — opera: balet Duch růže**

Z plesu se vrací dívka plná dojmů, a růže, kterou si přináší, je jedinou živou vzpomínkou na chvíle štěstí a opojení. Dívka tančí, znavena usedá do křesla a usíná. Sní... Kolem ní tančí duch růže a vyzývá ji k tanci. Jak smutné je však procitnutí. Vše byl jen sen, zůstává jen mdlá vůně vzpomínky...

III. obraz — **Jaro u nás**

Radostný je život mladých lidí v naší zemi. Jaro roku je jarem jejich života. Rozkvetlá louka je jejich rájem a květy jejich ozdobou. Dívky tančí tanec květů a zvolí si královnu jara. Mladý pastevec pozoruje jejich hry a okouzlen krásou královny, vyruší dívky a vstupuje mezi ně. Dívky prchají, jen Ona zůstává.

IV. obraz — **Londýn — Music Hall**

V londýnském Music Hallu začíná představení: ulice v Soho je zajímavá pro cizince, ale stejně nebezpečná, jak konečně ukáže obrázek noční šarvátky, do které zasahuje policie. Na scéně zůstává jen starý černoch, zpívající svou píseň, kterou přiláká své bratry, připojují se až konečně mohutným hymnem vrcholí tento pohled do nočního života velkoměsta.

V. obraz — **Karneval na Kubě**

Ve stínu mrakodrapů, v záři neónů, za mohutného zvuku kytar a bubínků začíná noční karneval. Nesmí zde chybět ani jediný živý tvor města. Staří, mladí i děti nadšeně slaví krásnou karnevalovou noc.

MTZ Ostrava, provoz 22
Cena Kčs 1,50